

En moralitates Nico. de lyra prologus

bi gratia **Esa.**lx. Induit me vestimentis salutis: et indumento iusticie circundedit me: quasi sponsum decoratum corona: et quasi sponsam ornatam monilibus suis. Quod enim dicitur hic: **Quasi sponsum tē:** intelligitur de christo: et quod subdit: **qui sponsam tē.** intelligitur de ipsa ecclesia. **Similiter Cant.**i. Osculetur me osculooris sui: quia meliora sunt vbera tua vi- no: cum enim dicitur: osculetur me tē. verbum est sponse frui sponso desiderantis. et quod subditur: quia meliora sunt vbera tē. verbum est sponsi sponsam commendantis. **Unde** in ta- libus sic connexis ratione predicta debet lector pudentis attēdere quid conueniat capiti: et quid corpori. **Secunda** regu- la est de corpore domini vero et simulato. Ecclesia enim que ē corpus domini mysticum: ut predictum est: est quod sagena non dum tracta ad litus: et ideo habet malos permixtos cum bo- nis usq; ad iudicium: in quo separabuntur hi ab illis. et ideo in sacra scriptura aliquando mali commandantur cum bonis quibus sunt permixti: sicut **Osee.**xi. Puer israel et dilexi eū. Et econuerso aliquando boni vituperantur cum malis: sicut **Esa.**i. Cognovit bos possessorum suū: et alius presepē domi- ni sui. israel autem me nō cognovit: et populus nō intellexit: Ali- quando etiam in eodem textu exprimit quid ad bonos perti- necat: quid ad malos: sicut **Cant.**i. dicitur: **Magra sum s; fo- mosis filii bieruselez** sicut tabernacula cedar: sicut pelles salo- monis. Verba sunt spōse: que ratione malorum in ecclesia cō- tentorū dicit: **Magra sum sed ratiōne bonoꝝ subdit: sed formo- sa et qd̄ subdit** (quasi, p. exemplo) sicut tabernacula cedar: ad malos refertur. Cedar enim fuit filius Hismaelis: vt habetur **Gen.**xxv. a quo descendenter saraceni. Qd̄ autē subdit: sicut pelles Salomonis. refertur ad bonos. p. salomonem enī hic intelligitur ipse deus fm̄ expositores catholicos et hebreos. et ideo pelles eius dicuntur: quibus operiebatur tabernacula in quo boni colebant deum. **Tertia** regula est de spiritu et littera: et fm̄ qd̄ accipitur sub eadem littera sensus historicus et mysticus: qd̄ veritas historie est tenenda: et tamen ad spiri- tualem intellectum est referenda. hoc modo exponit ista litte- ra cōmūniter. Potest etiā aliter exponi: vt referat ad sensu litteralem tm̄ sicut et alie. **Circa qd̄ cōsiderandum** qd̄ eadem littera aliquādo habet duplēcēm sensum litteralem. verbi gra- tia. **Paral.** xvij. dicit dominus de salomone: **Ego ero illi in patrem et ipse erit mihi in filium.** Et intelligit de salomone ad litteram in cōstum fuit filius dei p adoptione in iuuentute: ppter quod nathan propheta vocavit eum amabilem domino. vt habetur. **Regu.**xij. **Predicata** etiam auctoritas. Ego ero illi in patrem tē. induxit ab apostolo ad **Heb.**j. tanq; dicta de christo ad litteraz. quod patet ex hoc: quia apostolus inducit eam ad pbandum qd̄ christus fuit maior angelis. talis autē pbatio nō potest fieri per sensum mysticuz: vt dicit **Aug.**cōtra **Vincen̄tū donatistam.** **vt.** **S.** allegatum est. predicta enim auctoritas impleta fuit ad litteram in salomonem: minus tamē perfecte: quia fuit dei filius per gratiam soluz. In christo autē perfectus: qui est dei filius per naturaz. **Nec** autem vtraq; expositio sit litteralis simpliciter. secūda ramē que est de chris- to spūalis et mystica est fm̄ quid: in cōstum salomon fuit figura christi. **Quarta** regula est de specie et genere: sive de par- te ac toto cum de vno transit ad aliud. et econuerso: sicut **Esa.** xij. Primo loquitur contra babylonē specialiter: cum dicit: **Onus babylonis tē.** et transit ad intelligendū verbum de to- to mundo generaliter: per hoc quod subdit: **A summitate ce- li dominus et vasa furoris eius:** vt disperdat omnem terram. Postea reuertitur ad loquendum contra babylonem specia- liter. cuz dicitur: **Ecce ego suscitabo super vos medos: qui ar- gentum nō querant tē.** quia **Darius** medus cum **Cyro** nepo- te suo cepit babyloniam: et interfecit **Balbasar** regem baby- lonis. vt habetur **Dan.**v. **Quinta** regula est de temporibz. que cōtingit quadrupliciter. Uno modo per synedochen qd̄ ponitur pars temporis pro toto: sicut in euāgeliō dicitur chri- stus tribus diebus iacuisse in sepulchro: et tamen prima dies et tertia nō fuerint integre. Alio modo. ppter minutias tem- poris que aliquādo in scriptura computantur: et aliquād omit- tuntur. Et fm̄ hoc scriptura sacra loquens de aliquo numero annorum in pluribus locis. aliquando in uno loco ponit plu- res annos minutias predictas computando. In alio vero loco ponit pauciores dictas minutias omittendo. Tertio mo- do cōtingit: eo qd̄ computatio annoꝝ incipit in uno loco a pri- ori termino: et alio a posteriori: sicut **Gen.**xx. dictū fuit abrae: **Semen tuū futurū peregrinū quadringentis annis.** Et **Exo.** xij. de ista peregrinatione dicitur: qd̄ mansio filioꝝ israel in ter- ra egypti fuit quadringentoꝝ triginta annoz: quia compu- ratio

tatio huius maioris numeri incipit a tempore quo dictū fuit abrae. **Gen.**xij. **E**gredere de terra tua tē. Computatio autē minoris numeri incipit a natinitate **Isaac** qui fuit trigesima annis post egredium abrae de aran: vt plenus videbit. **Exo.** xij. Quarto modo cōtingit eo qd̄ scriptura sacra loquitur de futuro p modū preteriti: sicut **Esa.**ix. **D**arunlus natus ē no- bis tē. et hoc est ad denotandū certitudinez ppheticæ: cuius eventus de futuro est ita certus sicut iam pterisset: et hoc est ppter certitudinez diuinæ prescientie ex qua fit reuelatio ipi prophete. Adiutendum tamen qd̄ talis modus loquēdi nō habet locum nisi in prophetia predestinationis que est quādo aliquod futurum cōtingens reuelatur pphete eo modo quo est in pscientia dei: que infallibiliter futura intuetur sicut presentia et preterita. In prophetia xō cōminationis nō habet locum: que est quando aliqua pena reuelatur prophete infligenda populo: vel alicui persone: non fm̄ qd̄ est in dei pscientia sed fm̄ ordinem causarū secundarū: vt pote fm̄ de- merita hominū: sicut est illa prophetia **Zone.**ij. **A**dibuc. xl. dies et nimis subuerteret. hāc enī subuerionem meruerit pec- cata illius ciuitatis. Veruntamē quia talis causa mutabilis est: ideo effectus aliquādo non sequitur: sicut in pproposito: qd̄ nimis egerunt penitentiam: et sic dominus non infligit pena cōminatam. **Sexta** regula est de recapitulatiōe et an- ticipatione. In sacra enim scriptura nō semper eodes ordine gesta et facta scribuntur quo sunt: et ideo quando preponuntur posteriora dicitur anticipatio: quādo autē fit econuerso dicitur recapitulatio: sicut **Gen.**x. d̄ filii noe dicitur: Ab his diuisi sunt infulē gentiū in regionibus suis: vniuersus fm̄ lingua suam tē. et. j. codēm ca. **H**i sunt filii eam in cognitionibus et linguis et generatiōibus tē. Et postea. xj. ca. dicitur: Erat autem terra labij vnius et sermonum corundem. Ex quo p̄t̄ qd̄ illud quod predicit de diuisione linguarū dicitur per antici- pationem. Similiter **Gen.**ij. postē mōys primo ca. descri- pferat creationem celi et terre: distinctionē: et ornatum partū mundi dicitur: Iste sunt generationes celi et terre in die quo creari sunt. Ex quo patet qd̄ hoc dicitur per recapitulationez. **Septima** regula est de diabolo et eius corpore. fm̄ enim qd̄ dicit beatus Grego. **D**omel. r. Certe iniquorū omnium dia- bolus caput est: et huius capitū membra sunt omnes iniqui. Et iō. pp̄t̄ cōexionē capitū ad membra: scriptura loquēs de vno in eodem contextu transit ad loquendum de alio. sicut **Esa.**xiij. loquens de rege babilonis qui erat diaboli mem- brum: transit ad loquendum de principe demonū: cum sub- ditur ibidem: Quonodo cecidisti de celo lucifer qui mane- orebaris: et **Ezechiel.** xxviii. loquēs de principe **Z**yri tran- sit ad loquendum de diabolo. cum subditur: **L**u signaculuz similitudinis: plenus sapientia: perfectus decor: in deliciis paradisi dei fuisti. his igitur premissis de regulis seu clau- bus exponendi sacram scripturam: cum confidentia diuini adiutorij descendamus ad litteram exponendam.

Egenerabilis fratris Nicolai de lyra in mo- ralitates biblie prologus.

Idi in dextera sedentis sup thro- num librum scriptum intus et foris Apoc. v. Sedens super thronū glorie est de glo- riōsus et sublimis regens vniuersum: in cu- ius dextera est sacra scriptura diuinitus da- ta. fm̄ qd̄ dicit **Deu.**xxixij. In dextera eius ignea ley. Lex enim veteris et noui testame- ti bene dicit ignea qd̄ reuelatione spūllanci qui diuinus est lgnis fuit inspirata. Et hē scriptura bene dicit liber script⁹ intus et foris. foris cōstum ad sensu litteralem. intus xō qd̄ tum ad sensum mysticuz sub littera latente. Dens enī qui est actor huius scripture nō solum vtitur vocibus ad aliquid si- gnificandū sed etiā rebus p̄ voces significatis. et sic facta ve- teris testamēti significauerūt ea que in novo testamēto fuit: sicut dicit **Apls.**j. Cor. x. Omnia in figura cōtingebat illis. Sensus igit qui per voces significatur proprie dicitur litteralis. ille xō qui p̄ res significat mysticus nominat: et hic est triplex: qd̄ si p̄ talē modū significet aliquid p̄tinens ad cre- dibilitas: dicit allegoric⁹. si autē p̄tinens ad agibilitas: dicit mora- lis. si autē ad speranda in beatitudine futura: dicit anagogia- cus: ab ana qd̄ est sursum et goge ductio qd̄ sursum ducens. Unū versus: **L**ittera gesta docet: quid credas allegoria. **M**oralis quid agas: quo tendas anagogia. Exemplū in hoc no- mine bierusalē qd̄ fm̄ sensu litterale significat quandā ciui-

Pauli Burge. additionū i postillas biblie Ni.de ly. plog⁹

tatē in terra iudee sitā: et qm̄ hec cūitas a deo fuit electa ad diuinū cultum ut habet. in Regi. xiiii. Qui colit in aia viri iusti t̄ in ecclie militante t̄ etiā triūphante. ideo hierusalē fīm sensu moralē in sacra scriptura significat animā fideles: fīm sensu allegoriciā eccliam militante: t̄ fīm sensu ana- gogiciā eccliam triūphantē. Sc̄iendū aut̄ q̄ licet sacra scri- ptura habeat quadruplicē sensu p̄dictū: hoc t̄ nō est in q̄l̄ bet sui pte fīm q̄ dicit i collatioib̄ patrū collatioē. viii. Hā alicubi habet t̄m sensum l̄falem sicut Exo. xx. Audi isrl̄ dñs dñs tuus vnuis est. Et Deu. vi. Diliges dñm dñm tuū ex ro- to corde tuo t̄c. In istis enī t̄ similib̄ nō est mysticus sen- sus regredius. Alicubi x̄o. nō b̄ l̄fale sensu p̄rie loquen- do: Verbi gratia: Judic. ix. Ferunt ligna v̄i vnguentur supra se regem t̄c. Et Matth. v. Si manū tua scandalizat te abscin- de eam t̄ p̄ice abs te. Sensus enim litteralis est qui per vo- ces significatur ut p̄dictum est: et talis sensus nō est hic nec in consumilib̄. Sequeret enī q̄ sensus sacre scripture esset falso: q̄ ligna nunq̄ hoc fecerunt nec facere potuerunt. Simi- liter salvator nō monuit q̄ homo manus sibi abscindat adslit- teram. Sed in istis est t̄m sensus mysticus qui p̄ res significa- tas intelligit. Nam p̄ ligna intelliguntur habitatores v̄rbi sichen qui fecerunt abimelech sup̄ se regem: vt ibidem in te- xtu exponit: t̄ p̄ manū abscidendā intelligit amic⁹ q̄tūc⁹ pp̄b̄ns occasionē ruine: t̄ hui⁹ familiaritatē debet hō abscidere a se. Q̄ aut̄ aliqui doctores dicunt sensum pa- rabolicu⁹ esse litterale: hoc est intelligendū large loquendo q̄r vbi nō ē sensus p̄ voces significat⁹ pabolit⁹ est prim⁹: t̄ iō large loquendo dicit l̄falis eo q̄ l̄falis est pamus quando est ibi: t̄ ad hoc significandū ip̄i dicit parabolicū contineri sub litterali: t̄ hoc modo loquendo ego sensu parabolicu⁹ vo- caui in pluribus locis litteralem: scribendo sup̄ libros sacre scripture. Alicubi x̄o sacra scripture habet sensum litterale t̄ mysticum: sicut in Gen. dicit: q̄ abraam duos filios habu- it sc̄z isaac t̄ h̄ismael t̄ hoc est verum fīm litterale sensum: et similiter fīm mysticum. Nam per illos allegorice significa- ta fuerunt duo testamenta ut dicit Aplus Hal. iii. Et eodez modo moraliter possunt significari duo filii sp̄iales vnuis prelati: quoru⁹ vnuis p̄ficeret t̄ alijs deficeret: t̄ anagogice angeli stantes t̄ cadentes. Item q̄ sicut dictū est: sensus my- sticus est qui p̄ res significat⁹ vnuis rei subiectu⁹ sunt plu- res p̄prietates reales t̄ aliquando valde diuersae: ideo vna res subiectu⁹ aliquādo mystice plura t̄ diversa significat: si- cut leo p̄ p̄prietatez ostantie christū significat. Apoc. v. Ecce vicit leo de tribu iuda: t̄ p̄ voracitatem signat diabolū. i. De. v. Adversarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄ ren̄s quē deuoret. Postq̄ aut̄ sacram scripturam cum dei adiutorio expoli fīm litteralem sensum: et deus dedit mihi sp̄cum vite. confusis de dei auxilio p̄pono eam iterum ex- ponere fīm sensum mysticum: vbi est mystica exponēda: put mihi domin⁹ dabit: nō t̄ intendo om̄es sensus mysticos scri- bere nec per singula verba discurrere sed aliqua breuiter or- dinare ad que lectores biblie: ac p̄dicatores verbi dei recur- rere poterunt: put t̄ q̄s eis videbis expedire. Nec quis mi- retur si in expositione mystica plura dimittaz. Nam hoc faciā ppter breuitatem t̄ quoniā sic fecerunt p̄cedentes exposito- res et etiam christus qui Matth. xiii. t̄ Mar. iii. exponens parabolam seminantis. illud q̄ dicit in fine. Nederunt fru- ctim aliud centesimum aliud sexagesimum aliud tricesimum in expositum dimisit: t̄ in alijs parabolaz expositionibus su- militer fecit ipse christus. T̄gitur in nomine domini nostri iesu christi incipiam a libro Genesist̄ t̄ per alios consequēter discurrat̄ q̄dū dominus donabit sua gratia mihi vitam.

Editiones ad postillam magistri Nicolai de lyra super biblia: edite a reuendo patre dño Paulo de sancta Maria: magistro i theologia: episcopo Burgeni. Ar- chicancellario serenissimi principis domini Johannis regis castelle t̄ legonis incipiunt: quas venerabilis viro Alfonso legum doctor: decano cōpostellano filio suo ex legitimo ma- trimonio genito: direxit: premittens ei prologum sub forma sequenti. Finiuit autem eas anno dñi. M. cccc. xxix. Quib⁹ etiam inserit̄ sunt replicē magistri Matthie dorign eiusdem ordinis minorum fratris t̄ theologi optimi prout clarissim⁹ vi- debitur in processu.

Quid tibi vis ut viuēs donem dile- ctissime fili: aut successionis titulo post vita- relinqnā: nisi qđ ad sacras scripturas noticiā cōferat: t̄ gressus tuos in catholice veritatē solidissimo seruore cōfirmet. Nec est enī quā cordē gesto: ac ore p̄fiteor: t̄ de qua puto scri- ptū fuisse: Mater filiis notam faciet veritatē suā: quā cū ab inuite erate nō receperissem: h̄ sub iudice ceci- tatis perfidia natus: sacras l̄ras nō a sacris doctorib⁹ didicis- sem: ab erroreis magistr̄ errorēos sensus trahebā: litterā re- etiam nō rectis cauillationib⁹ ut ceteri illi p̄fidie duces teme- rarie inuoluere satagens. Cū x̄o placuit illi cui⁹ misericordia mensurā nō habet: me a tenebris ad lucē: a caliginosa turbine ad serenū aerem euocare: ceciderūt q̄dāmodo squamae de oculis mentis mee: t̄ cepti scripturā sacrā aliquāto studiosius rele- gere: t̄ iam nō perfide sed humiliter veritatē inquirere: t̄ inge- niū mei viribus nō cōfidentis toto corde a dño postulare: vt qđ salubribus anime mee esset cordi meo infigere dignaret: nocte dieq̄ eius au xiliū p̄stolabat. Sicq̄ factum est: vt catholice fi- dei desiderium in mente mea de die in diē fortius incandesceret: quo ad ipsam fidem quam corde gerebat: publice p̄fiteret: t̄ ea fere etate qua tu nunc es: baptisimū sacramentū in hūtus ecclie sacro fonte suscepit: pauli nomen assumens: te tunc in- fantie innocentia gaudente: qui post me in etate illa tenera sa- cro lauacro ab originali culpa mundat⁹ es: anteq̄ actuali in- quiriūt valuisse: nomen Alfonsi suscipiens: p̄p̄sq̄ litteras nominare nouisse. Procedente x̄o t̄p̄e sacrarū litterarū stu- dio insistens: virtusq̄ testamenti lectioni operam dedit: et in- terdum a magistris viuentibus audiendo. Sepe etiā sancto- rum doctorū aliorūq̄ insignium vīozū: qui ab hac vita tran- sierunt: opera relegendō: diuina donante clementia: qui p̄p̄ fuerunt magister erroris: factus sum discipulus veritatis: quis q̄ ad hanc quā vides senectutem accessi: t̄ vt verum tibi fate- ar: inter pressuras seculi: t̄ curie nostre curas: quibus quādo- q̄ ventilar̄ sum: hec fuit p̄cipue delectatio mea: hoc singula- re solatiū meū: eternū t̄ imutabilez dñi: eiusq̄ mirabilia opa in sancte t̄ inuacante legis sue lectione contemplari: nec t̄ h̄i- q̄s p̄sp̄eros vulgus appellat successus defuerūt. Nam me li- cer prouersi īmeritū: nō ad parū ecclie gaudiū: diuina gratia subleuauit. Primo enī ad carthaginēz: deinde ad hāc Bur- geni: sedem p̄motus: amplissimis ecclie dei fauorib⁹ sum nutritus: eccliesiasticis etiā secularia adiecta sunt: cū tamē in domo gloriose memorie iustissimi regis Currīci: q̄z ei⁹ illustris plan- te incliti regis nr̄l. Sigismundi officio suscepito: satis familiari- ter sum verlat⁹. Fratrē vero vnu⁹ p̄mogenitū acte q̄ pie clementēt̄ pie oīpotētis clementia tractauit: ego nō referā: volsi p̄ co- gnoscere. Unū est q̄d silentio cōmittere nō possum: nobis ex- lenitico sanguine descendantib⁹ aliquantulū demonstratum fuisse q̄ an tot secla septuāē tribunū Leui nō fuisse datā possesso- nē q̄ dñs est possesso ei⁹: de enī ē possesso nr̄a: Christ⁹ here- ditas nr̄a: qui purgaturn filios leui vt sacrificia domino in- iusticia offerent: voce p̄phetaica antiquitus p̄dicatos: his iā- diebus manibus patris le sacrificium verum tractari permit- tit: vtinam sic acceptans: sicut t̄ tolerās. Nec volo ista me pu- tes supuacue iactantere inseruisse: vitāq̄ meam frustra an- nunciass̄ tibi: cum nō supuacuū: q̄nū necessariū reor om̄i- potentis beneficia cognoscere: t̄ arrogantie attribuenda non est: infirmitatis proprie aperta t̄ inficta confessio: p̄sertim cuz tibi loquar a memoria hec excidere nullo vñq̄ t̄p̄e vellē. Nec enim me satis gratum puto tantoz beneficiorū receptorē age- re: si cu vita mea illorum recongnitio quieteat. Libi autē nō ab- re: inter ceteros h̄ libenter enarro: vt que beneficio etatis nō vidisti: saltem a patre audiens memorie tradas: iunioribusq̄ qui forsan nō audierunt: cum horū occurrit sermo: frequen- ter enarras: vt et illi enarrant filii suis ne obliniscant̄ operū domini: sed legem eius exquirāt̄. Cuius clarior exquisitioni fili charissime: cum nō modicū conferat̄ studium t̄ disciplinaz ad que te: licet iuriū doctrinis a puericia occupatum: interdū anhelare conspicio: t̄ inter studia iuris t̄ disceptationū foren- siū occupationes vtriusq̄ testamenti spicas q̄s furtim rumi- nare tentantē aliq̄ munuscilo excitare sepe p̄posui: desideriū q̄s tū paterno fauore iuuare. Et qm̄ innumerabilita pene ope- ra: quoq̄ varietate diuina scripture circumdata resulget postilla Nicolai de lyra tam sui recentia q̄ digna celebitate clares- cit: qui vtruncq̄ testamentum studiose discernens litteralem sensum qui inter ceteros p̄cipuus est: copiosa luculentia tra- didit: hanc tibi donare p̄posui. Et cū infirmitatis hūane peri- culo detentus: dierū meo p̄ finem ignorem: merito t̄ ex etate **vñ** accelerare